

Orientări

Orientările 8/2022 pentru identificarea autorității de supraveghere principale a operatorului sau a persoanei împuternicite de operator

Versiunea 2.0

Adoptate la 28 martie 2023

Istoricul versiunilor

Versiunea 1.0	10 octombrie 2022	Adoptarea orientărilor (versiunea actualizată a orientărilor anterioare WP244 rev.01 adoptate de Grupul de lucru 29 și aprobate de CEPD la 25 mai 2018) pentru o consultare publică specifică.
Versiunea 2.0	28 martie 2023	Adoptarea orientărilor în urma consultării publice

Cuprins

0	Prefață.....	4
1	Identificarea unei autorități de supraveghere principale: conceptele-cheie.....	5
1.1	„Prelucrarea transfrontalieră a datelor cu caracter personal”	5
1.1.1	„Afectează în mod semnificativ”	5
1.2	Autoritatea de supraveghere principală.....	6
1.3	Sediul principal	7
2	Măsurile pentru identificarea autorității de supraveghere principale.....	7
2.1	Identificarea „sediului principal” pentru operatori	7
2.1.1	Criteriile de identificare a sediului principal al unui operator în cazul în care acesta nu este locul unde se află administrația sa centrală în SEE.....	8
2.1.2	Grupuri de întreprinderi	9
2.1.3	Operatorii asociați.....	9
2.2	Cazuri-limită.....	10
2.3	Persoana împuternicită de operator.....	11
3	Alte aspecte relevante	12
3.1	Rolul „autorității de supraveghere vizate”.....	12
3.2	Prelucrarea locală.....	13
3.3	Societățile care nu sunt stabilite în SEE	13
	ANEXĂ – Întrebări îndrumătoare pentru identificarea autorității de supraveghere principale.....	14
1	Operatorul sau persoana împuternicită de operator desfășoară activități de prelucrare transfrontalieră a datelor cu caracter personal?.....	14
2	Cum se identifică „autoritatea de supraveghere principală”	14
3	Există „autorități de supraveghere vizate”?	15

Comitetul european pentru protecția datelor

având în vedere articolul 70 alineatul (1) literele (e) și (l) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (denumit în continuare „RGPD”),

având în vedere Acordul privind SEE, în special anexa XI și Protocolul 37 la acesta, astfel cum au fost modificate prin Decizia nr. 154/2018 a Comitetului mixt al SEE din 6 iulie 2018¹,

având în vedere articolele 12 și 22 din Regulamentul său de procedură,

având în vedere Orientările Grupului de lucru „Articolul 29” pentru identificarea autorității de supraveghere principale a unui operator sau a unei persoane împuternicite de operator, WP244 rev.01,

având în vedere Orientările CEPD 07/2020 privind conceptele de operator și de persoană împuternicită de operator în cadrul RGPD,

ADOPTĂ URMĂTOARELE ORIENTĂRI

0 PREFAȚĂ

1. La 5 aprilie 2017, Grupul de lucru „Articolul 29” a adoptat Orientările sale pentru identificarea autorității de supraveghere principale a operatorului sau a persoanei împuternicite de operator (WP244 rev.01)², care au fost aprobate de Comitetul european pentru protecția datelor (denumit în continuare „CEPD”) în cadrul primei sale reuniuni plenare³. Prezentul document este o versiune ușor actualizată a orientărilor respective. Orice trimitere la Orientările WP29 pentru identificarea autorității de supraveghere principale a unui operator sau a unei persoane împuternicite de operator (WP244 rev.01) ar trebui, de acum înainte, să fie interpretată ca o trimitere la aceste orientări ale CEPD.
2. CEPD a observat că sunt necesare clarificări suplimentare, în special în ceea ce privește noțiunea de sediu principal în contextul operatorilor asociați și ținând seama de Orientările CEPD 07/2020 privind conceptele de operator și de persoană împuternicită de operator în cadrul RGPD⁴.
3. Punctul referitor la această chestiune a fost revizuit și actualizat, iar restul documentului a rămas neschimbat, cu excepția modificărilor editoriale. Revizuirea se referă, mai precis, la secțiunea 2.1.3 privind operatorii asociați.

---

¹ Trimiterile la „statele membre” din prezentul document trebuie înțelese ca trimiteri la „statele membre ale SEE”.

² Disponibil la http://ec.europa.eu/newsroom/article29/item-detail.cfm?item_id=611235.

³ A se vedea https://edpb.europa.eu/news/news/2018/endorsement-gdpr-wp29-guidelines-edpb_ro.

⁴ A se vedea Orientările 07/2020 privind conceptele de operator și de persoană împuternicită de operator în cadrul RGPD, versiunea 2.0, adoptate la 7 iulie 2021, punctele 161, 162 și 166, disponibile la adresa https://edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/guidelines/guidelines-072020-concepts-controller-and-processor-gdpr_ro.

1 IDENTIFICAREA UNEI AUTORITĂȚI DE SUPRAVEGHERE PRINCIPALE: CONCEPTELE-CHEIE

1.1 „Prelucrarea transfrontalieră a datelor cu caracter personal”

4. Identificarea unei autorități de supraveghere principale este relevantă numai în cazul în care un operator sau o persoană împuternicită de către operator desfășoară acțiuni de prelucrare transfrontalieră a datelor cu caracter personal. Articolul 4 alineatul (23) din RGPD definește „prelucrare transfrontalieră” ca fiind:
- *fie prelucrarea datelor cu caracter personal care are loc în contextul activităților sediilor din mai multe state membre ale unui operator sau ale unei persoane împuternicite de operator pe teritoriul Uniunii, dacă operatorul sau persoana împuternicită de operator are sedii în cel puțin două state membre, fie*
  - *prelucrarea datelor cu caracter personal care are loc în contextul activităților unui singur sediu al unui operator sau al unei persoane împuternicite de operator pe teritoriul Uniunii, dar care afectează în mod semnificativ sau este susceptibilă de a afecta în mod semnificativ persoane vizate din cel puțin două state membre.*
5. Aceasta înseamnă că, în cazul în care o organizație are sedii în Franța și România, de exemplu, iar prelucrarea datelor cu caracter personal are loc în contextul activităților lor, atunci acest lucru va constitui prelucrare transfrontalieră.
6. Pe de altă parte, organizația poate desfășura activitatea de prelucrare doar în contextul constituirii sediului său în Franța. Însă, în cazul în care activitatea respectivă afectează semnificativ sau este susceptibilă de a afecta în mod semnificativ, persoane vizate din Franța și România, acest lucru va constitui, de asemenea, prelucrare transfrontalieră.

1.1.1 „Afectează în mod semnificativ”

7. RGPD nu definește noțiunea „în mod semnificativ” sau „afectează”. Intenția formulării a fost să se asigure faptul că nu orice activitate de prelucrare, cu *orice* efect și care are loc în contextul unui singur sediu, intră în definiția sintagmei „prelucrare transfrontalieră”.
8. Printre cele mai relevante sensuri obișnuite în limba engleză ale cuvântului „semnificativ” se numără: „în cantități sau cu dimensiuni ample sau considerabile; însemnat, destul de mare” sau „având o însemnătate sau o valoare solidă, de o importanță reală; solid; valoros, important”⁵.
9. Cel mai relevant sens al verbului „a afecta” este „a influența” sau „a avea un efect semnificativ asupra”. Substantivul conex „efect” înseamnă, printre altele, „un rezultat” sau „o consecință”⁶. Acest lucru sugerează că, pentru ca prelucrarea datelor să afecteze pe cineva, aceasta trebuie să aibă un anumit impact asupra persoanei respective. Prelucrarea care nu are un efect semnificativ asupra persoanelor nu se încadrează în a doua parte a definiției sintagmei „prelucrare transfrontalieră”. Cu toate acestea, s-ar încadra în prima parte a definiției în cazul în care prelucrarea datelor cu caracter personal are loc în contextul activităților de la sediile din mai multe state membre ale unui operator sau ale unei persoane împuternicite de operator pe teritoriul Uniunii, dacă operatorul sau persoana împuternicită de operator are sedii în cel puțin două state membre.

---

⁵ Oxford English Dictionary.

⁶ Oxford English Dictionary.

10. Prelucrarea poate fi introdusă în a doua parte a definiției dacă există probabilitatea unei afectări semnificative, nu doar efectul semnificativ propriu-zis. Trebuie remarcat faptul că „susceptibilă de a” nu înseamnă că există posibilitatea îndepărtată a unui efect semnificativ. Efectul semnificativ trebuie să fie mai mult probabil decât improbabil. Pe de altă parte, aceasta înseamnă și faptul că persoanele nu trebuie să fie afectate efectiv: probabilitatea unui efect semnificativ este suficientă pentru a încadra prelucrarea în definiția sintagmei „prelucrare transfrontalieră”.
11. Faptul că o operațiune de prelucrare a datelor poate implica prelucrarea unui număr – chiar și a unui număr mare – de date cu caracter personal ale persoanelor, într-o serie de state membre, nu înseamnă neapărat că prelucrarea are sau este susceptibilă de a avea un efect semnificativ. Prelucrarea care nu are un efect semnificativ nu constituie prelucrare transfrontalieră în sensul celei de a doua părți a definiției, indiferent de numărul persoanelor pe care aceasta le afectează.
12. Autoritățile de supraveghere vor interpreta sintagma „afectează în mod semnificativ” de la caz la caz. Vom ține seama de contextul prelucrării, de tipul datelor, de scopul prelucrării și de factori legați de prelucrare, precum:
  - cauzează sau este susceptibilă de a cauza daune, pierderi sau suferință persoanelor;
  - are sau este susceptibilă de a avea un efect real în sensul limitării drepturilor sau al negării unei oportunități;
  - afectează sau este susceptibilă de a afecta sănătatea, bunăstarea sau liniștea sufletească a persoanelor;
  - afectează sau este susceptibilă de a afecta situația sau circumstanțele financiare sau economice ale persoanelor;
  - expune persoanele unor situații de discriminare sau tratament inechitabil;
  - implică analiza unor categorii speciale de date cu caracter personal sau a altor date cu caracter intruziv, în special a datelor cu caracter personal ale copiilor;
  - determină sau este susceptibilă să determine modificarea semnificativă a comportamentului persoanelor;
  - are consecințe improbabile, neanticipate sau nedorite pentru persoane;
  - dă naștere unor situații jenante sau altor situații cu efecte negative, inclusiv dăunează reputației sau
  - implică prelucrarea unei game largi de date cu caracter personal.
13. În cele din urmă, testul „efectului semnificativ” este menit să asigure faptul că autoritățile de supraveghere sunt obligate să coopereze în mod oficial doar prin intermediul mecanismului pentru asigurarea coerenței prevăzut de RGPD „în cazul în care o autoritate de supraveghere intenționează să adopte o măsură prevăzută a produce efecte juridice în ceea ce privește operațiunile de prelucrare care afectează în mod substanțial un număr semnificativ de persoane vizate din mai multe state membre”⁷.

1.2 Autoritatea de supraveghere principală

14. Cu alte cuvinte, o „autoritate de supraveghere principală” este autoritatea cu responsabilitatea primară în abordarea unei activități de prelucrare transfrontalieră a datelor, de exemplu atunci când o persoană vizată formulează o plângere cu privire la prelucrarea datelor sale cu caracter personal.

---

⁷ A se vedea considerentul 135 din RGPD.

15. Autoritatea de supraveghere principală va coordona orice investigație care implică alte autorități de supraveghere „vizate”.
16. Identificarea autorității de supraveghere principale depinde de stabilirea locului în care se află „sediul principal” sau „sediul unic” al operatorului în UE. Articolul 56 din RGPD prevede că:
  - *autoritatea de supraveghere a sediului principal sau a sediului unic al operatorului sau al persoanei împuternicite de operator este competentă să acționeze în calitate de autoritate de supraveghere principală pentru prelucrarea transfrontalieră efectuată de respectivul operator sau respectiva persoană împuternicită în cauză în conformitate cu procedura [de cooperare] prevăzută la articolul 60.*

1.3 Sediul principal

17. Articolul 4 alineatul (16) din RGPD prevede că „sediul principal” înseamnă:
  - *în cazul unui operator cu sedii în cel puțin două state membre, locul în care se află **administrația centrală** a acestuia în Uniune, cu excepția cazului în care **deciziile privind scopurile și mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal se iau într-un alt sediu al operatorului din Uniune, sediu care are **competența de a dispune punerea în aplicare a acestor decizii****, caz în care sediul care a luat deciziile respective este considerat a fi sediul principal;*
  - *în cazul unei persoane împuternicite de operator cu sedii în cel puțin două state membre, locul în care se află **administrația centrală** a acesteia în Uniune, sau, în cazul în care persoana împuternicită de operator nu are o administrație centrală în Uniune, sediul din Uniune al persoanei împuternicite de operator în care au loc activitățile principale de prelucrare, în contextul activităților unui sediu al persoanei împuternicite de operator, în măsura în care aceasta este supusă unor obligații specifice în temeiul prezentului regulament.*

2 MĂSURI PENTRU IDENTIFICAREA AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE PRINCIPALE

2.1 Identificarea „sediului principal” pentru operatori

18. Pentru a stabili unde se află sediul principal, este necesar să se identifice mai întâi administrația centrală a operatorului în SEE, dacă există. Abordarea implicată în RGPD este că administrația centrală din UE este locul în care sunt luate deciziile privind scopurile și mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal, acest loc având competența de a dispune punerea în aplicare a unor astfel de decizii.
19. În esență, principiul autorității de supraveghere principale din RGPD este acela că supravegherea prelucrării transfrontaliere ar trebui să fie condusă doar de o singură autoritate de supraveghere în UE. În cazurile în care, în cadrul administrației centrale din UE, sunt luate decizii referitoare la diferite activități de prelucrare transfrontalieră, va exista o singură autoritate de supraveghere principală pentru diversele activități de prelucrare a datelor desfășurate de societăți multinaționale. Însă pot exista cazuri în care un alt sediu decât administrația centrală ia decizii autonome în ceea ce privește scopurile și mijloacele necesare pentru o anumită activitate de prelucrare. Aceasta înseamnă că pot exista situații în care pot fi identificate mai multe autorități de supraveghere principale, mai exact în cazul în care o societate multinațională decide să aibă centre decizionale separate, în diferite țări și pentru diferite activități de prelucrare.
20. Trebuie reamintit faptul că, atunci când o societate multinațională centralizează toate deciziile legate de scopurile și mijloacele activităților de prelucrare în unul dintre sediile sale din SEE (și unitatea de la

acest sediu are competența de a pune în aplicare astfel de decizii), doar o singură autoritate de supraveghere principală va fi identificată pentru societatea multinațională.

21. În astfel de situații, va fi esențial pentru companii să identifice cu precizie locul în care sunt luate deciziile cu privire la scopul și mijloacele prelucrării. Identificarea corectă a sediului principal este în interesul operatorilor și al persoanelor împuternicite de operatori, deoarece se clarifică problema legată de autoritatea de supraveghere cu care trebuie să interacționeze în contextul diferitelor lor sarcini de asigurare a conformității în temeiul RGPD. Acestea pot include, după caz, desemnarea unui responsabil cu protecția datelor sau consultarea cu privire la o activitate de prelucrare riscantă pe care operatorul nu o poate atenua prin mijloace rezonabile. Dispozițiile relevante din RGPD vizează asigurarea posibilității de gestionare a acestor sarcini de asigurare a conformității.
22. Exemplele de mai jos ilustrează acest lucru:

Exemplul 1: Un distribuitor de produse alimentare își are sediul (și anume „locul administrației centrale”) în Rotterdam, Țările de Jos. Acesta are sedii în diverse alte state membre din SEE, care sunt în legătură cu persoane locale. La toate sediile se utilizează același software pentru a prelucra datele cu caracter personal ale consumatorilor în scopuri comerciale. Toate deciziile privind scopurile și mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal ale consumatorilor în scopuri comerciale sunt luate la sediul central din Rotterdam. Aceasta înseamnă că autoritatea de supraveghere principală a societății pentru această activitate de prelucrare transfrontalieră este autoritatea de supraveghere din Țările de Jos.

Exemplul 2: O bancă își are sediul central la Frankfurt, iar toate⁸ activitățile sale de prelucrare în domeniul bancar sunt organizate acolo, însă departamentul său de asigurări are sediul la Viena. În cazul în care sediul din Viena are competența de a decide cu privire la toate activitățile de prelucrare a datelor în domeniul asigurărilor și de a pune în aplicare aceste decizii pentru întregul teritoriu SEE, astfel cum este prevăzut la articolul 4 alineatul (16) din RGPD, autoritatea de supraveghere din Austria ar fi autoritatea de supraveghere principală în ceea ce privește prelucrarea transfrontalieră a datelor cu caracter personal în scopuri de asigurări, iar autoritatea de supraveghere competentă din Germania (și anume autoritatea de supraveghere din Hessen) ar supraveghea prelucrarea datelor cu caracter personal în scopuri bancare, indiferent de locul unde se află clienții⁹.

2.1.1 Criteriile de identificare a sediului principal al unui operator în cazul în care acesta nu este locul unde se află administrația sa centrală în SEE

23. Considerentul 36 din RGPD este util în sensul clarificării factorului principal care va fi utilizat pentru a stabili sediul principal al unui operator în cazul în care criteriul administrației centrale nu se aplică. Aceasta implică identificarea locurilor în care se desfășoară efectiv și în realitate activitățile administrative care determină principalele decizii cu privire la scopurile și mijloacele de prelucrare în

⁸ În contextul prelucrării datelor cu caracter personal în scopuri bancare, CEPD recunoaște că aceste activități de prelucrare urmăresc numeroase scopuri diferite. Însă, pentru a simplifica lucrurile, CEPD le a borpdează pe toate cu un scop unic. Același lucru este valabil și pentru prelucrarea efectuată în scopuri de asigurări.

⁹ Ar trebui reamintit, de asemenea, faptul că RGPD prevede posibilitatea supravegherii locale în cazuri specifice. A se vedea considerentul 127: „Fiecare autoritate de supraveghere **care nu acționează ca autoritate de supraveghere principală ar trebui să aibă competența de a trata cazuri locale**, în care operatorul sau persoana împuternicită de operator are sedii în mai multe state membre, dar obiectul respectivei prelucrări privește **doar prelucrarea efectuată într-un singur stat membru și implicând doar persoane vizate din acel unic stat membru**, de exemplu în cazul în care obiectul îl constituie prelucrarea datelor cu caracter personal ale angajaților în contextul specific legat de forța de muncă dintr-un stat membru.” Acest principiu înseamnă că supravegherea datelor privind resursele umane în contextul ocupării forței de muncă la nivel local ar putea să fie de competența mai multor autorități de supraveghere.

cadrul unor înțelegeri stabile. Considerentul 36 din RGPD clarifică, de asemenea, că „prezența și utilizarea mijloacelor tehnice și a tehnologiilor de prelucrare a datelor cu caracter personal sau activitățile de prelucrare nu constituie un sediu principal și, prin urmare, nu sunt criteriul determinant în acest sens”.

24. Operatorul însuși identifică locul unde se află sediul său principal și, prin urmare, autoritatea de supraveghere care acționează în calitate de autoritate de supraveghere principală. Cu toate acestea, ulterior aceasta poate fi contestată de către autoritatea de supraveghere în cauză.
25. Factorii de mai jos sunt utili pentru stabilirea locului unde se află sediul principal al unui operator în conformitate cu dispozițiile din RGPD în cazurile în care acesta nu este și locul unde se află administrația sa centrală din SEE.
  - Unde se iau decizii cu privire la scopurile și mijloacele de prelucrare vizate definitiv?
  - Unde se iau decizii cu privire la activități comerciale care implică prelucrarea datelor?
  - Cui aparține autoritatea de a dispune punerea în aplicare efectivă a deciziilor?
  - Unde se află directorul (sau directorii) care poartă responsabilitatea generală de gestionare pentru prelucrarea transfrontalieră?
  - Unde este înregistrat ca societate operatorul sau persoana împuternicită de operator în cazul în care acesta sau aceasta se află pe un singur teritoriu?
26. Este de reținut faptul că această listă nu este completă. Este posibil să fie relevanți și alți factori în funcție de operator sau de activitatea de prelucrare în cauză. În cazul în care o autoritate de supraveghere are motive să se îndoiască de faptul că sediul identificat de operator este, în realitate, sediul principal în sensul RGPD, aceasta poate, desigur, să solicite operatorului să furnizeze informațiile suplimentare necesare pentru a dovedi unde se află sediul său principal.

2.1.2 Grupuri de întreprinderi

27. În cazul în care prelucrarea este efectuată de către un grup de întreprinderi cu sediul central în SEE, se presupune că sediul întreprinderii care deține controlul global este centrul decizional pentru prelucrarea datelor cu caracter personal și, prin urmare, va fi considerat drept sediul principal pentru grup, cu excepția cazului în care deciziile privind scopurile și mijloacele de prelucrare sunt luate la un alt sediu. Societatea-mamă sau sediul operațional al grupului de întreprinderi din SEE este probabil să fie sediul principal, deoarece acesta ar fi locul administrației sale centrale.
28. Trimiterea din definiție la locul administrației centrale a unui operator funcționează bine în cazul organizațiilor care au un sediu decizional centralizat și o structură pe sucursale. În astfel de cazuri, este clar că autoritatea de a lua decizii referitoare la prelucrarea transfrontalieră și de a dispune îndeplinirea acestora aparține sediului central al societății. În astfel de cazuri, este simplu să se stabilească locul unde se află sediul principal și, prin urmare, autoritatea de supraveghere competentă care este autoritate de supraveghere principală. Cu toate acestea, sistemul decizional al grupului de societăți ar putea fi mai complex, cu atribuirea competenței de luare a deciziilor în mod independent cu privire la prelucrarea transfrontalieră unor sedii diferite. Criteriile prezentate anterior ar trebui să ajute grupurile de întreprinderi să își identifice sediul principal.

2.1.3 Operatorii asociați

29. RGPD nu tratează în mod specific problema desemnării unei autorități de supraveghere principale în cazul în care doi sau mai mulți operatori stabiliți în SEE stabilesc în comun scopurile și mijloacele de

prelucrare, mai exact, sunt operatori asociați. Articolul 26 alineatul (1) și considerentul 79 din RGPD prevăd în mod clar faptul că, în situații de control comun, operatorii își stabilesc în mod transparent responsabilitățile ce le revin în vederea asigurării conformității cu obligațiile care le revin în temeiul RGPD.

30. Astfel cum a reamintit CEPD în Orientările sale privind conceptul de operator și de persoană împuternicită de operator¹⁰, operatorii asociați trebuie să stabilească „cine face ce”, hotărând între ei cine va trebui să îndeplinească sarcinile, pentru a se asigura că prelucrarea respectă obligațiile aplicabile în temeiul RGPD în ceea ce privește prelucrarea comună în cauză.
31. Măsurile de conformitate și obligațiile conexe pe care operatorii asociați ar trebui să le ia în considerare atunci când își stabilesc responsabilitățile respective, pe lângă cele menționate în mod specific la articolul 26 alineatul (1) din RGPD, includ, printre altele, organizarea contactului cu persoanele vizate și cu autoritățile de supraveghere.
32. Ar trebui reamintit faptul că autoritățile de supraveghere nu sunt obligate să respecte clauzele unui astfel de acord, nici în ceea ce privește calificarea părților drept operatori asociați, nici în ceea ce privește punctul de contact desemnat¹¹.
33. În plus, competența decizională a operatorilor asociați nu include stabilirea autorității de supraveghere competente în conformitate cu articolele 55 și 56 din RGPD sau capacitatea acestor autorități de supraveghere de a-și exercita sarcinile și competențele descrise la articolele 57 și 58 din RGPD.
34. Noțiunea de sediu principal este legată, în temeiul RGPD, de un singur operator și nu poate fi extinsă la o situație de operatori asociați. Acest lucru nu aduce atingere posibilității ca fiecare operator asociat să aibă propriul sediu principal. Cu alte cuvinte, sediul principal al unui operator nu poate fi considerat ca fiind sediul principal al operatorilor asociați pentru prelucrarea efectuată sub controlul lor în comun. Prin urmare, operatorii asociați nu pot desemna (dintre sediile în care se iau decizii privind scopurile și mijloacele prelucrării) un sediu principal comun pentru ambii operatori asociați.

2.2 Cazuri-limită

35. Vor exista situații-limită și complexe în care va fi dificil să se identifice sediul principal sau să se determine locul în care sunt luate deciziile cu privire la prelucrarea datelor. Acest lucru ar putea fi valabil în cazul în care există o activitate de prelucrare transfrontalieră și în care operatorul este stabilit în mai multe state membre, dar nu există nicio administrație centrală în SEE și niciunul dintre sediile din SEE nu iau decizii cu privire la prelucrare (mai exact, deciziile sunt luate exclusiv în afara SEE).
36. În cazul de mai sus, societatea care desfășoară activitatea de prelucrare transfrontalieră poate fi interesată să fie reglementată de o autoritate de supraveghere principală pentru a beneficia de principiul ghișei unic. Cu toate acestea, RGPD nu oferă o soluție pentru situațiile de acest tip. În aceste condiții, societatea ar trebui să desemneze sediul care are autoritatea de a pune în aplicare deciziile cu privire la activitatea de prelucrare și de a-și asuma răspunderea pentru prelucrarea datelor, inclusiv să aibă suficiente active, ca sediul său principal. În cazul în care societatea nu desemnează un sediu principal în acest mod, nu va fi posibil să desemneze o autoritate de supraveghere principală.

---

¹⁰ A se vedea Orientările 07/2020 ale CEPD privind conceptele de operator și persoană împuternicită de operator în cadrul RGPD, punctele 161, 162 și 166.

¹¹ A se vedea Orientările 07/2020 ale CEPD privind conceptele de operator și persoană împuternicită de operator în cadrul RGPD, punctul 191.

Autoritățile de supraveghere vor putea întotdeauna să desfășoare cercetări suplimentare, dacă este cazul.

37. RGPD nu permite căutarea instanței celei mai favorabile. În cazul în care o societate susține că își are sediul principal într-un stat membru, însă acolo nu se desfășoară în mod efectiv și în realitate activități administrative sau de luare a deciziilor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal, autoritățile de supraveghere relevante (sau, în ultimă instanță, CEPD¹²) vor decide care este autoritatea de supraveghere „principală” pe baza unor criterii obiective și ținând cont de elementele de probă. Procesul de stabilire a locului în care se află sediul principal poate necesita desfășurarea unor cercetări active și cooperarea din partea autorităților de supraveghere. Concluziile nu pot fi bazate exclusiv pe declarațiile organizației care face obiectul verificării. În ultimă instanță, sarcina probei le revine operatorilor și persoanelor împuternicite de operatori de a demonstra autorităților de supraveghere relevante care este locul în care sunt luate deciziile relevante cu privire la prelucrare și locul în care există competența de punere în aplicare a unor astfel de decizii. O evidență eficace a activității de prelucrare a datelor ar ajuta atât organizațiile, cât și autoritățile de supraveghere să stabilească autoritatea de supraveghere principală. Autoritatea de supraveghere principală sau autoritățile de supraveghere vizate pot respinge analiza operatorului pe baza unei examinări obiective a faptelor relevante, solicitând informații suplimentare atunci când este necesar.
38. În unele cazuri, autoritățile de supraveghere relevante vor solicita operatorului să furnizeze dovezi clare, în conformitate cu orientările CEPD, privind locul în care se află sediul său principal sau locul în care se iau decizii cu privire la o anumită activitate de prelucrare a datelor. Acestor dovezi li se va acorda importanța cuvenită, iar autoritățile de supraveghere implicate vor coopera pentru a decide care dintre acestea va prelua conducerea în cadrul investigațiilor. Astfel de cazuri vor fi înaintate CEPD pentru o decizie în temeiul articolului 65 alineatul (1) litera (b) din RGPD doar atunci când autoritățile de supraveghere au opinii divergente în ceea ce privește identificarea autorității de supraveghere principale. Cu toate acestea, în majoritatea cazurilor, CEPD se așteaptă ca autoritățile de supraveghere relevante să fie în măsură să convină asupra unei acțiuni reciproc satisfăcătoare.

2.3 Persoana împuternicită de operator

39. RGPD oferă, de asemenea, sistemul „ghișeului unic” în beneficiul persoanelor împuternicite de operatori care fac obiectul RGPD și au sedii în mai multe state membre.
40. Articolul 4 alineatul (16) litera (b) din RGPD prevede că sediul principal al persoanei împuternicite de către operator va fi locul în care se află administrația centrală a persoanei împuternicite de către operator în UE sau, în cazul în care nu există o administrație centrală în UE, sediul din UE în cazul în care se desfășoară activitățile de prelucrare principale (ale persoanei împuternicite de operator).
41. Cu toate acestea, conform considerentului 36 din RGPD, în cazurile care implică atât un operator, cât și o persoană împuternicită de operator, autoritatea de supraveghere principală competentă ar trebui să fie autoritatea de supraveghere principală pentru operator. În această situație, autoritatea de supraveghere a persoanei împuternicite de către operator va fi o „autoritate de supraveghere vizată” și ar trebui să participe la procedura de cooperare. Această regulă se aplică numai în cazul în care operatorul este stabilit în SEE. În cazul în care operatorii intră sub incidența RGPD în temeiul articolului 3 alineatul (2), aceștia nu vor face obiectul mecanismului ghișeului unic. O persoană împuternicită de operator, de exemplu, un mare furnizor de servicii cloud, poate furniza servicii mai multor operatori situați în state membre diferite. În astfel de cazuri, autoritatea de supraveghere

---

¹² Vezi punctul 35 de mai jos.

principală va fi autoritatea de supraveghere care este competentă să acționeze în calitate de autoritate principală pentru operator. De fapt, aceasta înseamnă că este posibil ca o persoană împuternicită de către operator să trebuiască să interacționeze cu mai multe autorități de supraveghere.

3 ALTE ASPECTE RELEVANTE

3.1 Rolul „autorității de supraveghere vizate”

42. Articolul 4 alineatul (22) din RGPD prevede că:

„autoritate de supraveghere vizată” înseamnă o autoritate de supraveghere care este vizată de procesul de prelucrare a datelor cu caracter personal deoarece: (a) operatorul sau persoana împuternicită de operator este stabilită pe teritoriul statului membru al autorității de supraveghere respective; (b) persoanele vizate care își au reședința în statul membru în care se află autoritatea de supraveghere respectivă sunt afectate în mod semnificativ sau sunt susceptibile de a fi afectate în mod semnificativ de prelucrare sau (c) la autoritatea de supraveghere respectivă a fost depusă o plângere.

43. Conceptul de autoritate de supraveghere vizată este menit să garanteze faptul că modelul de „autoritate de supraveghere principală” nu împiedică alte autorități de supraveghere să aibă un cuvânt de spus cu privire la modul în care este tratată o chestiune atunci când, de exemplu, există persoane care locuiesc în afara jurisdicției autorității de supraveghere principale și care sunt afectate în mod semnificativ de o activitate de prelucrare a datelor. În ceea ce privește factorul (a) de mai sus, se aplică aceleași considerații ca și în cazul identificării unei autorități de supraveghere principale. Este de reținut faptul că, la litera (b), persoana vizată trebuie doar să aibă reședința în statul membru în cauză; aceasta nu trebuie să fie cetățean al statului respectiv. În general, la litera (c), va fi ușor să se stabilească, de fapt, dacă o anumită autoritate de supraveghere a primit o plângere.
44. Articolul 56 alineatele (2) și (5) din RGPD prevede ca o autoritate de supraveghere vizată să își asume un rol în tratarea unui caz fără a fi autoritatea de supraveghere principală. Atunci când autoritatea de supraveghere principală decide să nu trateze un caz, autoritatea de supraveghere vizată care a informat autoritatea de supraveghere principală este cea care se ocupă de caz. Această situație este în conformitate cu procedurile prevăzute la articolul 61 (Asistență reciprocă) și la articolul 62 (Operațiuni comune ale autorităților de supraveghere) din RGPD. Acest lucru ar putea fi valabil atunci când o societate comercială cu sediul principal în Paris lansează un produs care afectează doar persoanele vizate care își au reședința în Portugalia. Într-un astfel de caz, autoritatea de supraveghere franceză și cea portugheză ar putea să convină asupra faptului că este oportun ca autoritatea de supraveghere portugheză să își asume rolul de autoritate principală în soluționarea problemei în cauză. Autoritățile de supraveghere ar putea solicita operatorilor să ofere informații în vederea clarificării acordurilor lor încheiate la nivel de întreprindere. Având în vedere că activitatea de prelucrare are un efect exclusiv local, și anume asupra persoanelor din Portugalia, autoritățile de supraveghere franceze și portugheze au libertatea de a decide ce autoritate de supraveghere ar trebui să soluționeze această problemă în conformitate cu considerentul 127 din RGPD.
45. RGPD impune autorității de supraveghere principale și celei vizate să coopereze, respectându-și reciproc punctele de vedere, pentru a asigura investigarea și soluționarea unei probleme într-un mod satisfăcător pentru fiecare autoritate și cu identificarea unei căi de atac eficiente pentru persoanele vizate. Autoritățile de supraveghere ar trebui să depună toate eforturile pentru a ajunge la o direcție de acțiune reciproc acceptabilă. Mecanismul oficial pentru asigurarea coerenței ar trebui să fie invocat doar atunci când, în urma cooperării, nu se ajunge la un rezultat acceptabil pentru ambele părți.

46. Acceptarea reciprocă a deciziilor se poate aplica în cazul concluziilor de fond, dar și acțiunii stabilite, inclusiv măsurilor de punere în aplicare (de exemplu, o investigație completă sau o investigație cu domeniu de aplicare limitat). Aceasta se poate aplica și în cazul unei decizii de a nu trata un caz în conformitate cu RGPD, de exemplu din cauza unei politici oficiale de stabilire a priorităților sau pentru că există alte autorități interesate, astfel cum sunt descrise mai sus.
47. Dezvoltarea consensului și a bunăvoinței între autoritățile de supraveghere este esențială pentru reușita procedurilor de cooperare și asigurare a coerenței prevăzute în RGPD.

3.2 Prelucrarea locală

48. Activitatea de prelucrare a datelor la nivel local nu intră sub incidența dispozițiilor privind cooperarea și asigurarea coerenței din RGPD. Autoritățile de supraveghere își vor respecta reciproc competența de a gestiona activitatea de prelucrare a datelor locale la nivel local. În cazul activității de prelucrare desfășurate de autoritățile publice, prelucrarea va fi tratată, de asemenea, întotdeauna la nivel local.

3.3 Societățile care nu sunt stabilite în SEE

49. Mecanismele de cooperare și de asigurare a coerenței din RGPD se aplică numai operatorilor care au un sediu sau sedii în SEE. În cazul în care o societate nu are un sediu în SEE, simpla prezență a unui reprezentant într-un stat membru nu declanșează principiul ghișeului unic. Aceasta înseamnă că operatorii fără sediu în SEE trebuie să interacționeze cu autoritățile de supraveghere locale din fiecare stat membru în care își desfășoară activitatea, prin intermediul reprezentantului lor local.

Pentru Comitetul european pentru protecția datelor,

Președinta

(Andrea Jelinek)

ANEXĂ – ÎNTREBĂRI ÎNDRUMĂTOARE PENTRU IDENTIFICAREA AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE PRINCIPALE

1 Operatorul sau persoana împuternicită de operator desfășoară activități de prelucrare transfrontalieră a datelor cu caracter personal?

a. Da, în cazul în care:

- operatorul sau persoana împuternicită de operator are sedii în cel puțin două state membre și
- prelucrarea datelor cu caracter personal are loc în contextul activităților desfășurate la sediile din mai multe state membre.

➤ În acest caz, treceți la secțiunea 2.

b. Da, în cazul în care:

- prelucrarea datelor cu caracter personal are loc în contextul activităților desfășurate la sediul unic al unui operator sau al unui sediu unic al persoanei împuternicite de operator din SEE, însă:
- afectează în mod semnificativ sau este susceptibilă de a afecta în mod semnificativ persoane din mai multe state membre.

➤ În acest caz, autoritatea de supraveghere principală este autoritatea pentru sediul unic al operatorului sau al persoanei împuternicite de operator de pe teritoriul unui singur stat membru. Logic, acesta este sediul principal al operatorului sau al persoanei împuternicite de operator, întrucât este singurul sediu.

2 Cum se identifică „autoritatea de supraveghere principală”

a. Într-un caz care implică doar un operator:

- i. se identifică locul administrației centrale a operatorului în SEE;
- ii. autoritatea de supraveghere din țara în care se află sediul administrației centrale este autoritatea de supraveghere principală a operatorului.

Cu toate acestea:

- iii. în cazul în care se iau decizii privind scopurile și mijloacele de prelucrare la un alt sediu din SEE, iar sediul respectiv dispune de autoritatea de a pune în aplicare aceste decizii, autoritatea de supraveghere principală este cea situată în țara în care se află acest sediu.

b. Într-un caz care implică un operator și o persoană împuternicită de operator:

- i. se verifică dacă operatorul este stabilit în SEE și face obiectul sistemului ghișeului unic. În caz afirmativ,
- ii. se identifică autoritatea de supraveghere principală a operatorului. Această autoritate va fi autoritatea de supraveghere principală și pentru persoana împuternicită de operator;

- iii. autoritatea de supraveghere (alta decât cea principală) competentă în cazul persoanei împuternicite de operator va fi „o autoritate de supraveghere vizată” – a se vedea punctul 3 de mai jos.
- c. Într-un caz care implică doar o persoană împuternicită de operator:
- i. se identifică locul în care se află administrația centrală a persoanei împuternicite de operator în SEE;
  - ii. dacă persoana împuternicită de operator nu are o administrație centrală în SEE, se identifică sediul din SEE în care se desfășoară activitățile de prelucrare principale ale persoanei împuternicite de operator.
- d. Într-un caz care implică operatori asociați:
- i. se verifică dacă operatorii asociați sunt stabiliți în SEE;
  - ii. se identifică locul în care se află administrația centrală în SEE pentru fiecare operator asociat (dacă este cazul);
  - iii. autoritatea de supraveghere din țara în care se află sediul administrației centrale este autoritatea de supraveghere principală a operatorului asociat respectiv.

3 Există „autorități de supraveghere vizate”?

O autoritate este o „autoritate vizată”:

- atunci când operatorul sau persoana împuternicită de operator are sediul pe teritoriul său sau
- atunci când persoanele vizate de pe teritoriul său sunt afectate în mod semnificativ sau sunt susceptibile de a fi afectate în mod semnificativ de prelucrare sau
- atunci când o anumită autoritate de supraveghere primește o plângere.